

Umut Bağcı

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

05.04.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Avuç içi

Uzaklardan gelen müziğin sesini içine çeke çeke sordu kız "en sevdiğin Őarkı ne? " diye, kısa ama her biri birbiriyle eŐit uzunlukta olan kumral kirpiklerine bakarak "içimi en titreteni en sevdiğim" dedi ocuk.

Oturdukları banka sığmazken hayalleri uzaklara baktılar, ne kız sorunun devamını getirebildi ne de ocuk cesaret edebildi "içimi en çok senin sesin titretiyor"demeye. Avuğlarının terini üstüne sildi kız, zaten hep böyle anlarda bir aksilik olurdu, hep çok terlerdi elleri.

Kızın gözleri kahve haliydi sonsuzluğun, gözlerinin kahvesinde kırk yıl hatırı kalmıŐtı ocuğun. Kırk değil kırk bin yıl sevmek istedi o an, dirilip dirilip yeniden sevmek...

Umut Bağcı

Aynada Kalan

Bu şehirde bir kadın
Cıvıl cıvıl kelimelerle dolu.
Dört ilkbahar ardı ardına
Nehirler boyu..

Şehir yalnız...
Gökyüzü gibi, barış gibi.
Adıyla besleniyor,
Hala eskisi gibi çizilen kıyıların..

Parmakları yorgun bu şehrin
Taş toprak arasında
Geceyle gri arasında
Susmakla ağlamak arasında.

Umut Bağcı

Bir hikayem var

Ben kahverengi çamurlu bir çadırın kızuyım.
Siyahıan başka özgürlük tanımaz çadırım.
Biz bilmeyiz, papatyalarla süslenmiş şiirler yazmayı.
Çiçekli perdeler mi pencereye asılır,
Yoksa asılanların beyaz perdelerine mi çiçekler koyulur?
Biz bilmeyiz bayım!

Bir süredir ucuz porselenler gibi hiç kımıldamıyorum.
Fakat artık korkmuyorum da.
Yeşil, medeni ayaklarınızla
Bahçede oynayan çocukların üstüne basacaksınız!
Bu hiç iyi değil bayım! hiç iyi değil.

Soğuk bacaklarımı hissedebiliyorum
Sevdiklerimiz kokan toprakların üstünde
Gıcır daya gıcır daya dolaşırken...
Biliyorum, çok umutlu şiirler yazamıyorum.
Ama benim bacaklarım hiç ilkbahar görmedi ki bayım.

Rüyamda, balonlara tutunarak
Uzaklardaki diyara gitmek istiyorum.
Kardelenlerin üşümediği...
Barışın iz bıraktığı...
Tanrıların uyuduğu...
Ve kitap okuyanların yalnız olmadığı

Ama ölüler rüya göremez, öyle değilmi bayım?

Umut Bağcı

Biraz da benim bugün

Biraz yorgunum bugün.
Çürümüş, hava alan bir yer var bedenimin sol tarafında
Telaffuzu mümkün olmayan kelimeler içerisinde kıvrılmakta

Sokaklarına siyah bulanmış hayallerin gölgesinde yaşıyorum az biraz
Ne zaman yüzüme götürsem, derisi yıpranmış avuçlarımı
Kokun doluveriyor ucube ruhuma, sen birikmiş ellerimden

Biraz da eksikim bugün.
Neyi kaybetmiş olduğumu kavrayamadıysam da
İyi bir şeyler yitirmiş olduğumu hissediyorum
Belki düşlerinden silinmiş olduğum çocukluğumu kaybettim
Belki de bulutlara taş attığım gecenin şafağından itildim.

Umut Bağcı

Biz'den

Bazen sadece, oturup sessizce etrafına bakmaya ihtiyacın vardır;
Bazense ondan başka hiçbir şeyi görmemeye...

Bazen gözlerini açıp yeni, güzel şeyler görme arayışına girersin;
Bazense tüm güzel anılardan gözlerini kısarak kaçmaya...

Bazen yanında birinin varlığını istersin;
Bazense sadece yok olmayı...

Bazen içindikileri, pas tutmuş kulaklar ülkesinde haykırmak istersin;
Bazense sessiz çığlığın olan iç sesinle...

ve

Bazen buraya neden geldim diye düşünürsün;
Bazense buradan niçin gideceğini...

Umut Bağcı

Çeyrek

bekleyen kelimeleri vardı.
Koluna hırkası değince, heyecandan taşan.

Umut Bağcı

Nehir kenarlarında

Füruğ

neden hiç arayıp sormuyorsun? dedi
istasyon kokulu kız.

elimdeki kitaptan bir şeyler arıyor gibi
özlemimi gizleyip
ölüler merak etmez dedim.

Umut Bağcı

Göğ

Kanatları karlı meleklerin fısıltıları,
dans ettiriyordu bulutları
gecenin soğuk caddelerinde...

Yanaklarını papatya yaprakları ile süsleyen o kız...

Umutuzluğu yüceltmek mi desem?
Belkide tanrılar uyuyordu...

Umut Bağcı

Hüzüm

"Buruk" bir devam edebilme biçimi aslında.
Umut ise, buruk.

Umut Bağcı

İki Değil

ölüm
seninle ben gibi.
bazen gerçek, bazen hayal gibi.

Umut Bağcı

Kırmızı

Anlatamam,
Anlamazsınızda.
Size onu ne denli sevebileceğimi söylesem
Hayalindeki aşk bu, derdiniz.
Ben buna katlanamam
Gerçekliği yeterince güzel iken.

Küçük bir kadının
Yanaklarından akan telaşıdır bu
Derdiniz.
Parmaklarının ucuna sessiz bir dokunuşla
Gidilebilecek en uzaklara giden adamı görmeden.

Kocaman yürekli bir kadından bahsederdi hep, derdiniz.
Bir bulutun dağınık düşüncelerine dalıp
Şiirleri gözlerinden okunan
Sonuna kadar kırmızı bir kadın.

Peki ya şimdi, boş bir çift eli mi tutmalı
Yoksa şiire devam mı etmeli dersiniz?

Umut Bağcı

Kırmızı defterim

Tüm anılarımı asla yetişemeyeceğim bir rafa kaldırdım, çünkü ben bugün mutlu sonu olan bir hayata doğacağım.

Umut Bağcı

Lavin

Bir ay kaşığı yalnızlığıydım ben
Duvarlarında örümcek ağlarının dolandığı.

Belki bilmeyecektim,
Solmuş...
Çürümüş...
Hava alan, sol yanımdaki varlığını.

Ve belkide unutturacaktın
En ihtişamlı rüyaların
Rüya olmadığını...

Sahi Piya
Ben bir pazar sabahı olsaydım
Kalkar mıydın beni seven tarafından?

Umut Bağcı

Mi

İçimdeki fısıltıları kelimelere dökmek için hangi dili kullanmam lazım bilemedim. Usulca mı yoksa sessizce mi?

Umut Bağcı

Not

Yağmur yada kar yağarken,
sanki hikayesinde yaşıyormuş gibi
sanki elimi attığımda
montumun cebindeymiş sin gibi zannet sem.

Başka bir şey ararken hep seni bulsam.

Umut Bağcı

Özgürlük Atlası

Bazen bazı insanlara, nezaketen küfür ederiz! çünkü onlar daha fazlasını hak eder...
Saygılar albayım...

Umut Bağcı

Piya

Bazen tüm bu aydınlıktan kaçıp gölgesine sığındığım kadın.
Bazen gülüşüyle hayat bulduğum küçük çocuk.
Bazen de kocaman yüreğiyle yaralarımın üfleyen kahramanı.
Ve benim..
Hep içimde...

Bak yine düştü gökten utangaç yıldızlar...
Penceremden sızıverdi bir ışık hüzmesi.
Huzurlu uykular dileyerek uyutacak beni bu masal, biliyorum..
Kelimeler birer birer saklanıyor kuytulara..
Çizgiler de siliniyor gibi..

Ve bir el uzanıyor omuzlarıma...
Sönüyor şehrin tüm ışıkları...

Umut Bağcı

Sade ve Hiçli

Sanırım biraz yorgun başlayacak bu cümleler, hayatı ağırdan alır gibi. Zamana "durr! " diyecem hatta, ardındanda sevdiklerime... Ne akrep vazgeçecek yelkovanı izlemekten, ne de sevdiklerim dönücek yollarından.

Bazen "zor olmuyo mu? " diye mırıldanıcam akrebe. O an durucak sanki ve bana bakıcak, onu ilk kez gözlerinden hüzün damlacıkları taşarken görücem. Sevdiklerimde böyle bakıcak mı bana, "gitmek zorundayım" der gibi? bilmem, belki de...

Günler geçecek, "belki kalırlar" ümidi besliycem biraz, çayımdan onada içiricem. Hayal tohumu ekicem yanına, çabuk yeşermesi için pencerenin önüne koyucam. Şiirler okuycam, huzur veren yağmurlu havalarda battaniyeme sarılırken. Sonu güzel biten kitaplardan okuycam. Sevdikleriyle ölene dek mutlu yaşayan insanları anlatan kitaplardan, masal tadında hayatları anlatan kitaplardan...

Bi gün oturucam karşısına sonbahar yüzlü penceremin. Yanıma umursamazlığı, çayımı, battaniyemi, şiirlerimi alıcam. Hayallerim büyüyecek gün geçtikçe. Pencereyi kaplicaklar, göremiycem gidenleri. Ben hayal ettikçe onlar biraz daha silinecek gelecekten.

Ve o gün geldiğinde ben mutlu biri olucam. Hayata bakıp, gidenlere aldırımycam. "fazla değer vermişim" diyip, çayımı saçma bir umutla paylaştığım için kendime kızıcam. Ama hayat bulduğum farkındalık hapisanemdeki sihirli kelimelere yine dört elle sarılıcam. Çünkü ben o gün, mutlu sonu olan bir hayata doğucam.

Umut Bağcı

Suret

Sonbahar yüzlü bir palyaçonun düşleri süzüyor kalemimden, cesaretinin sayfalarına doğru. Üstü kırmızı anılarını topla ve sor ona, 'peki ya umut? '.

Umut Bağcı

Şehr-i Hüzüm

Anlamsızlığı kalabalık bu şehirde, bir adım daha atacak hali kalmamış şiirin.

Umut Bağcı

Uzak sığınağı

Kanatları karlı meleklerin fısıltıları,
dans ettiriyordu bulutları
gecenin soğuk caddelerinde...

Yanaklarını papatya yaprakları ile süsleyen o kız...

Umutsuzluğu yüceltmek mi desem?
Belkide tanrılar uyuyordu...

Umut Bağcı

Yağmur Islatmaz Umutlar

Neden bu kadar sessizsin diye sordum. Oldukça ürperticiydi. Oysa ki istasyonların daha neşeli olması gerekmez mi diye ekledim? "İlk yolcu, yüzünü ona hiç çevirmeden insanların her şeylerine noktayı koydukları bu yer neşeli olabilir mi?" dedi ve hiç cevap beklemeden devam etti "istasyon bir bekleyen için zordur bir de giden için. 'neşe' ise bu koskoca iki insan türü için pek akla gelebilecek bir kelime değildir." dedi, küçük adam. Ve ekledi "Özlem var, özlem. Sonbaharda ki bir ağaç gibi. Sessiz ve renksiz."

Umut Bağcı